

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 11. новембра 2008. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан, хвала. Седите.

Нисте у притвору, па може и овде да седите, тужиоче ако се слажете. Дођите овде напред. Да констатујемо ко је данас присутан.

Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.

Окр.Бора Трбојевић,

Бранилац адв. Жељка Томљеновић.

Веће је у истом саставу.

За данас смо позвали сведоке Стопоња Стева, Матијевић Спаса и Мркшић Душан, они су сви ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако да ћемо да држимо данашњи претрес.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес оржи.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се саслуша сведок Мркшић Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај сведок тражио је да буде први саслушан из здравствених разлога.

Хоћете да позовете сведока Мркшић Душана.

СВЕДОК МРКШИЋ ДУШАН

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ви. Добан дан.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Добар дан, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваши подаци су као на записнику од 17.09.2007. године када сте били код истражног судије.

Сведок МРКШИЋ ДУШАН, са подацима као од 17.09.2007. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете окр.Бору Трбојевића, да ли сте у сродству или у завади?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Нисам нити у сродству нити у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни у завади. Позвани сте овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину. Лажно сведочење је кривично дело. Морате да нам кажете све што вам је познато, ништа не смете да прећутите. Можете да ускратите одговор на питање, које би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. обзиром да код истражног судије нисте положили заклетву ја вас позивам да положите заклетву која је ту испред вас. Прочитајте то на глас.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прочитајте на глас.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: А на глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Да би се снимило.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Знате шта ја сам јако мало лошији на ћирилици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има и на латиници.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: А има и на латиници. Заклињем се да ћу својим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О свему.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: О свему што.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пред судом.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Пред судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Будем питан.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Пред судом будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Питан, говорити само истину и да ништа од онога што ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познато.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Познато, нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Позвали смо вас да нам кажете шта се дешавало у Великој Ператовици 1991. године, да ли сте ви били војно ангажовани у којој јединици, које су акције биле?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не знам која је била јединица, а био сам ангажован ја сам био шеф кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да седите?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Нећу, нећу. Ја сам био шеф кухиње и имао сам своје људе око себе, било је једно 16, 17 људи уз кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко су ти људи?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Нисам разумио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи у кухињи?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па има баш овде један сведок, Стево, Душан Купрешанин, а има већ који су умрли и тако углавном не могу се ја сад сетити поименично како се зову.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и шта је било, одакле ви у Великој Ператовици, јесте ли ви тамо живели или шта?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не, ја сам живео у Грубишном Пољу, ја сам радио у радњи и долазила је мени комшиница преко пута гостионичарка и рекла ми да се пакујем да је добила дојаву да ме хоће хапсити, тако ја сам отишао куд, отишао сам горе к њима у шуму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Отишао сам од куће 16.08. '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у коју шуму сте отишли, ко је то био тамо?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: У Ператовицу сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тамо већ било неко, нешто?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Тамо је било већ ови наши исто који су се бојали за свој живот је ли, који су се повукли, било је ту и мештана Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: И онда шта, они су знали да сам ја иначе месар, а војни ВС ми је кухар и одмах сам се прихватио кухиње. Кухиње и тако сам ја кувао људима, ја и ти људи моји. Онда су ми додељивали како који стижу, па шта је било потребно тако су они мени додељивали људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта се дешавало тамо?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Како мислите шта се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је изгледао живот, јел су биле неке акције, до кад сте ви били тамо?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Било је акција, како није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако мислим ко је био командант, колико је било људи?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Командант је био Раде Чакмак, он је био командант, а ово су све друго били људи са села обични људи наши, ови који су се одметнули, који су се бојали. Мени су пре два дана него што ћу ја отићи из радње, ја сам отишао из радње, мени су убили једнога комшију, од батина је тамо у хотелу је умро, неког Мићу Станића. Нормално више нисам имао шта чекати, а ова ми је јавила да хоће хапсити и мене и тако да сам се ја повукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми сад како је то било у Великој Ператовици, шта је било у августу, шта у септембру, шта у октобру?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па знате шта ја се право тога свега и не сећам шта је било, ми се нисмо никуда ми месари се из кухиње никуда нисмо, у никакве акције ишли. Кувало се то, припремало доручак, ручак, немаш ово немаш оно, ја сам ишао већином да кољем свиње, говеда и тако по селу, они су довлачили нама у село и тако смо клали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад је то трајало?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Е то је трајало '91. године, кад смо се ми повукли, пред што кажу Хрвати «Сисвете».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: То значи ово мртви дан, мртви дан, е пред тај дан смо се ми повукли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ишли смо за Бања Луку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је то датум отприлике?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: То је био 30.10. кад смо се ми повлачили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ви мени колико је тамо било укупно људи у тој јединици?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било цивила?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Сви смо ми били цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали ви оружје?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Имали смо. Имали смо оружје, али нисмо имали док нисмо у Вировитици складиште узели, онда су нам поделили, а пошто ми као кухиња већ задње време при крају смо добили оружје јер није било оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било жена и деце?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је све укупно ту било што људи који су имали оружје, односно цивила са оружјем, а колико је било жена и деце судећи по броју obroка, према томе рачунајте, по томе шта сте припремали?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Било нас је негде око свега скупа око 860-870 тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми шта је осим овај Раде Чакмак је ли имао још неког ту као помоћника у команди.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Било је, било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то био?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Био је неки Живко Загорац, он шта је он био а исто тамо при команди, он, Раде Кљајић, било их је још али опростите ја не могу њима свима имена попамтити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, је ли био неки Божа Трбојевић?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је он био?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Он нам је био иначе општински је био радник, а он је био шеф затвора тога названог затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је ли тај затвор тад успостављен кад сте ви дошли у Велику Ператовицу или раније?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био затвор?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: У школи, у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био, од када?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не могу се ја сетити, ја мислим да смо ми били можда једно 20-30, а није око 20 дана тамо па су онда ваљда успоставили тај затвор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било заробљених људи опет по броју оброка који сте носили, ако сте им давали да једу?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, давали смо им.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Свега скупа је било негде око једно 30-так.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Константно или се број мењао?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Мењао се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли су ти људи били претходно пре школе на неком другом месту?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нигде?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад ми кажите ко су ти људи који су били у затвору?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Исто цивили. Ми тамо нисмо имали активне војске, да је било неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што су они били у затвору?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: То ви мене пуно питате, и мој таст је био чак у затвору, пошто ми је таст Хрват и он је био тамо у притвору, волио је човек мало попити и дошли су мени каже Душане таст ти је у затвору, кажем оставите га једно пар дана нека се мало дође себи па га онда пустите, е тако је и било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дакле јесу ли то били Срби или Хрвати?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па Хрвати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу они нешто урадили па су због тога били у затвору или су у затвор смештени из неког другог разлога?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ја мислим да су, не би вам знао точно рећи, али ја мислим да су свеједно нешто урадили, да су нешто претили том становништву и тако нешто, мислим ја нисам у то упознат јер мени је било само да скухам храну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам за ове људе, да ли су они урадили нешто као што је обијање кућа, убиство других људи, неко кривично дело?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ови што су били у затвору?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, или се то ради о некој, неком можда груписању због борбе са Србима или симпатије према хрватским снагама?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: То вам ја не могу рећи, јер ја њих у ствари те људе нисам лично очима видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па што су они хапшени.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Они су само дотерали људе, откуда ја знам за то, то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кад су их одводили, кад кажете да се број мењао и смањивао и повећавао, где су водили те људе?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ништа ја не знам. Око тога заиста ме немојте питати око тога ја не би вам знао рећи, пуштали су нешто су пустили, то знам да су некога из од Бјеловара из неког тамо села, њега су пустили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли знате неког човека који је био у затвору?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Од њих? Па знам, знам, Јакопец Дадо су га звали не знам како му је било име али Дадо су га звали, е њега сам једино знао, то је био аутопревозник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А неки Селеши?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: За њега, за малог Селешија сам, знам то дете јер је ишао са мојом ћери у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био он?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: И мали је био у затвору. То знам касније, мислим лично га нисам видио да је био тамо, само сам чуо по причи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још некога је ли можете да се сетите?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Био је један из Мунија, тога из неког села Муније, тога сам само овако у пролазу некад и некад виђавао још прије рата него што ће то доћи, њега сам виђавао, не знам како му је име ни презиме, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Је ли неко те људе испитивао, водио негде на саслушање или тако нешто?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко их је чувао, јесу ли они могли слободно да се крећу или не?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па имали су, имали су стражаре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И који су били стражари?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Боро Јазавац, то му је, пазите али то му је надимак, не знам презиме како му је, Љубиша неки Перовић, Љубиша Перовић, е сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић? Бора Трбојевић овде окривљени?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па Боро Трбојевић наводно да је и он био, само што је тај мали, добро мали је за мене он је више био код нас код кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који мали?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Тај Боро, за мене је онда био мали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам за овог овде окривљеног.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: За тога окривљеног ја и причам. Јер ми смо у његовом дворишту имали кухињу војну и ту смо то имали, али он је више био са нама него што је био доле, и то већ сам ја дечкима овима предлагао ајмо га узети у кухињу нека ради са нама кад је стално са нама тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била кухиња?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: У његовом дворишту у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је вршио тај распоред ко ће да буде у кухињи, ко у затвору?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па то вам ја не би знао рећи, знам да сам ја само примао људе себи који су били способни за кухање и за припремање те хране, а ко је њих доле распоређивао то вам не би знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли овај Чакмак учествовао у том распоређивању?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па ја верујем да јесте, али не знам, ја верујем да је, ипак је он био командант тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли он вас распоредио у кухињу?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па скоро да и је, јер тако је рекао Душане ја сам дошао, ја сам дошао и каже Душане ти примаш кухињу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је распоредио Божу Трбојевића?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Јесу ли вама познате неке акције које су радили Срби?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Срби које су радили, да, било је акција, било је акција на Тополовицу и на неко Иваново Село, те двије акције, и једна акција је била на Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Што се тиче ове акције на Тополовицу, кад је то било?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Датум не би знао рећи, па тако негде у деветом месецу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте учествовали ви?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је ишао у акцију?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не знам, само ја видим прошли пут кад сам био ту, да су чак и мене уврстили у ту акцију, да сам и ја био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви нисте били?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ма јок, нисам се макнуо из кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је био циљ те акције?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Знате шта тај циљ је био тако да ти дечки из Тополовице што су били тамо, они су претили Србима, он је тај је човек умро Лукач Гојко, њему су једне ноћи још прије него што сам ја стигао у Перотивицу, пропуцали трактор, напали му на кућу, само човек је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, циљ акције?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, е па циљ акције је био то што су претили људима, тима сељанима, ти Хрвати Србима, то је био циљ акције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, шта је онда био циљ?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Онда су и отишли, био је тамо напад, у ствари један је био и рањен неки Ковачевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој акцији је био неко рањен?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, био је, баш није, пред ту акцију дан један пред ту акцију, је био рањен један и њега су онда одвезли хеликоптером за Загреб.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и онда је почела акција чији је циљ шта, да се зауставе претње?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да. Акција због претњи, што су нам претили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин да се зауставе претње? Ликвидирањем непријатеља, заробљавањем непријатеља, како?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Валда вјероватно зато што смо Срби.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, ја питам како су.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Они су нама претили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, и како сте имали намеру да зауставите претње? Ликвидирањем непријатеља, заробљавањем непријатеља или неким договором и разговором да се ситуација доведе у ред?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па вјероватно, ја не знам кажем шта је, вјероватно да се смири мало то, да се доведу да виде шта се ради то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли заробљен неко у тој акцији?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Било је заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је њих доведено?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не знам, једно 13, 10 тако, 14, колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мушкарци, жене?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а јесте ли чули за неко бацање бомбе у тој Тополовици?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Нисам за то чуо док нисам био ту, овде код вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Истражни судија вам је први саопштио за то?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да. Он ми је први, ја сам се запрепастио кад је прочитао, каже тај што Селеша што нас оптужива, да Бору и мене, да сам ја каже нисам видио Душана Мршића оног месара из Грубишног Поља, него сам само чуо његове рјечи да сам ја рекао Бори баци бомбу, ако не погодиш бацићу ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то није тачно?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ма ни говора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је Бора можда бацио бомбу?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао он у ту акцију?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ја не верујем да је Боро и био тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А по чему то не верујете, кад је била та акција, ујутру, у подне, увече?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па чујте они су њих довели негде око једно два сата, три тако поподне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Довели су тамо људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора где је био?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: А Бора је тај дан био код мене, тај дан је одао онуда, онуда зујао околу, мислим ходао око кухиње тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још ходао око кухиње?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Неки Бошко Боројевић, он је био с меном тамо, сад сам се сетио, и не могу се сјетити године су то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него мислим зашто баш Бору памтите, Бору Трбојевића да је ходао?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Кад је стално био са нама, стално је он био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим за тај дан зашто се сећате само њега, не и неког другог?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не би вам знао рећи, ја знам да кажем нешто, ја знам да је ил дошо ујутро или увече или кад, Бора је био ту и сједио је под шатором, ми смо имали прво шатор направљен, ту где су дечки ручали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми када сте напустили Велику Ператовицу?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: 30.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу сви тад напустили или је то ишло у неким етапама?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па сви смо, сви смо кретали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: И Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га ви видели, јесте ли можда били заједно?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да. Да. Ја сам случајно изишао тад, оно је била акција, мислим они су Хрвати су напали, ми смо сад ту кухињу и то што смо имали мало те хране, паковали, ту је дошао неки Стево Босанац са камионом и Боро је сједао у тај камион и приметио сам да му је и жена, од тога Стеве Босанца и жена да је сјела, е то сам е онда више оно гужва не можете се ви свашта ни сјетити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли није то било 31. према нашим неким информацијама је 31.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Пазите немојте ме држати за реч, 31. знам да пред те «сесвете».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И у колико је сати отишао Бора, отприлике ујутру или увече?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Не, увече смо ми сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увече?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да. Придвече, придвече је то било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли већ пао мрак?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па ту и није пао мрак, али већ је оно замрачење почело, јер онда су рано долазили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он отишао пре или после вас?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Пре, пре је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре вас?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Пре је отишао, пре су они, кад сам га видео да је сјео у камион, ми смо онда кухињу и те ствари да имамо људима нешто испут да једу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остао неко у затвору где су ти људи били?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Е то не знам. То ви немојте мене питати, јер ја за то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим јесте ли чули за то?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су убијени неки људи који су остали тамо?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Е то кад сам већ дошао у Барању онда сам чуо нешто да је неко, да је нешта било. То кад смо већ стигли у Барању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико их је било у том тренутку у затвору?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: У томе тренутку ја мислим да је једно 8 или 10 или мање не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. С ким сте ви отишли? На ком превозном средству?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Са трактором, са трактором и возили смо ову војну кухињу за собом и ти моји дечки су, сад ко је са ким сјео да крећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Има ли још нечега што нам нисте рекли, а сећате се из тог доба, посебно везано за оно што је радио Бора Трбојевић?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па знате шта, немам. Ја да вам кажем онако искрено ја јесам ко је шта направио лошо и за то треба одговарати, али за њега могу вам рећи не могу рећи да је шта направио лошо. За њега не могу рећи да је шта направио лошо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Зато што није тај човек. То није тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био тамо још неки Бора у то време?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Био је, био је Боро Рекић и био је Боро тај Јазавац, како ли се презива, он је из Дапчевице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли личи неко на овог нашег Бору Трбојевића?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па сви су они тога раста, сви су они тако висине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И само за овога можете да гарантујете да он тако нешто није урадио?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Ја вам гарантујем за њега да тај дечко није, мислим није тај човек за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. То је то што сам имала да вас питам. Тужилац изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас сад питам, нисам сасвим разумео, да ли се ви сећате да је Бора сваки дан био тамо се мувао по кухињи како ви кажете, проводио време, па због тога мислите да је био и тога дана кад је био напад на Тополовицу или се сећате баш тога дана кад је био напад да је он био ту?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па не би се вам могао баш искрено, баш онако искрено да кажем да се сећам баш тога дана да је био, али ово друго ја вјерујем да је био јер није он био за борбу, чак и ја сам се ко шеф кухиње бунио шта су метали те младе људе да чувају тај затвор што нису метнули старе, јер то је било способно да иду за борбу, али они нису били, они нису били ти који су чували тај затвор, нису били способни за борбу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас питам даље, кажете кухиња је била ако сам разумео у дворишту његове куће?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли он ту живео?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, да. Живео је, имао је сушару.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким је живео у тој кући?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Он је имао жену, жену и двоје деце, отац му је умро, мама му је умрла.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Он каже нама овде да је он живео у кући своје тетке тада?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, да, одмах је он имао тетку уз цркву, јесте, јесте ту је он.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи није живео у својој кући?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па добро, то је ту.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је ли неко други живео у тој кући?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Био је један, е сад мислим да се презивао Јовчић, спавао тамо. Он и жена му у тој кући.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Значи ту је живео тај Јовчић, а Бора је био у теткиној кући?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Да, то је одмах нема 80 метара.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала. Бранилац? Имате ви нешто да питате окривљени?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Ништа. Све у реду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала.

Кажите ми ви долазите из Србобрана?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ваши трошкови за данашњи долазак?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Па не знам, једино син ме довезао колима, е сад колико је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли према нашој евиденцији 2.000,00 динара покрива ваше трошкове?

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Покрива.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује 2.000,00 динара на име трошкова доласка на данашњи претрес.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам можете да идете. Довиђења.

СВЕДОК ДУШАН МРКШИЋ: Добро, хвала и вама. Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете молим вас да позовете Стопоња Стево.

СВЕДОК СТОПОЊА СТЕВО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан. Станите ту. Стопоња Стево?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ваш подаци су као код истражног судије 21.02.2008. године када сте били, је ли тако?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих измена?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: 20. или 21. не знам. Ја мислим 20.02.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, овде пише 21.

Са подацима као код истражног судије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете окривљеног Бору Трбојевића, нисте у сродству, нисте у завади?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде као сведок. Као сведок дужни сте да говорите истину, за лажно сведочење се кривично одговара, нисте дужни да одговарате на поједина питања ако је вероватно да би тиме изложили себе или свог блиског сродника тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Ви код истражног судије нисте положили заклетву, хоћете сада да прочитате текст заклетве ту је испред вас?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ово овамо?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На глас, да.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам позвали смо вас због догађаја у Великој Ператовици `91. године, да нам кажете шта сте ви радили, како сте се нашли у Великој Ператовици, шта је радио Бора Трбојевић, које су све акције било како се све то тамо одвијало у то доба?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ја сам рођен у Великој Ператовици, тамо сам и, а живио сам у Грубишном Пољу, када сам остао без посла онда сам се вратио тамо, тамо ми је мама живела тако сам ја се вратио код ње па сам и ја живео тамо у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Причајте нам шта је било?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: У току рата?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Почело се горе људи да се окупљају, тако једно време ја нисам био присутан одмах него сам се касније онда и ја прикључио, радио сам као кувар у кухињи, месар, добро то је све у саставу било тако да то је што се тиче мог посла. Бору знам он је рођен исто горе у Ператовици, њега сам, он је касније дошао исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Што се тиче акција, ја сам јако мало знао о акцијама, нисам, били су други људи који су ишли, водили то тако да ја не знам пуно о тим акцијама, колико знам ја сам се кретао око кухиње, радио ту што знам, није ме пуно ни интересовало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како се све то завршило?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па завршило се тако да смо морали да се повучемо, да одемо из нашег родног села.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: И тако разишли смо се онда куда по целој Србији, најприје смо отишли за Босну, па смо онда из Босне дошли за Србију, из Србије смо ишли за Барању, тамо смо једно време живели и онда смо се вратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хоћете да ми кажете када су сви ти догађаји почели у ком месецу и кад је дошао Бора Трбојевић у Велику Ператовицу?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па то је негде у лето почело, само ја не знам тачно време кад је почело то, а за Бору не знам кад је тачно да знам да је дошао то вам не могу рећи кад је тачно дошао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су имали људи униформе?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Оружје су добивали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Од то је ваљда војно складиште било близу тамо па је из тога складишта се добивало оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И која је то била врста оружја, све исто или различито?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па различито је било то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било организовано нека војна формација, је ли био командант?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Био је командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Раде Чакмак је био командант главни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па они су имали тамо неке састанке у команди, тако да ја не знам шта су радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био још у команди?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Био је са њим је био Живко Загорац, Раде Кљајић и ко је овај Бранко мислим да је Поповић, како се презивао Поповић мислим да је био, они су били у команди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли организовали они неке акције?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: То ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је вас распоредио у кухињу?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ја сам се сам прикључио кад се, сви су ишли некуда, ја нисам хтио да идем никуда него сам се прикључио да при кухињи да помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био у кухињи?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Био је Душан Мркшић, он је био као главни, онда био је Душан Купрешанин, онда Лазо Косановић његов син не знам како се звао тај мали дечко, онда Стојан, Стојан Кочић ваљда исто био је, тај је био дечко исто, онда био је, били су ови што су били у набавки Цвишић Милорад он је, ко организатори они су прикупљали храну, Цвишић Милорад онда био је Перо, Перо ја мислим Генгула су га звали, а Вучковић ја мислим да се презива и сад не знам још од тих, да и од Пере тога син је био, Спасо Рашета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за кога сте ви кували?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: За те људе тамо што су се окупљали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За војску?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па није била војска, није била, нису били обучени, нису били униформисани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли имали састанке, јесу ли се постројавали, јесу или имали оружје, акције?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Акције, оружје су имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А акције?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: За то не знам, они су долазили на јело и одлазили су свако својим путем, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу имали задужења?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Вјероватно да јесу, свако је имао своје задужење неко. Ми смо били задужени у кухињи да радимо, а они су друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И за колико људи сте ви спремали храну?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: То не знам. То не знам јер ја сам само врши припрему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Мркшић Душан негде око 800.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Он зна, он је био главни, он треба да зна колико је било људи, јер мене то није занимало, ја сам добио да направим то што треба да направим тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја вас питам колико направите?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па овиси како шта, колико треба меса, колико треба шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За колико оброка?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Радило се једно се куваће радило ја мислим само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а за колико људи?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам стварно, добивала се и сува храна, тако да нису сви ни имали, ишло се по селу, жене су пекле хлеб, правио се сир и шта знам којекакве мармеладе, џемови.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете Бору Трбојевића?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Познам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Он је био као чувар у затвору, а долази је и код нас у кухињу, јер кухиња је била у дворишту његове куће, тј. његовог оца и он је био са нама и одлазио, долазио тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његова прородица где је била?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Жена и деца су сви избегли, мислим евакуисани су прије него.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису били ту?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Нису били ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А какав је то затвор био?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам је, то су ваљда те људе што су хаписили, затварали тамо јер ја нисам ни ишао до затвора никада доле, тако да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је хаписио?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ишли су неки, наводно да су ишли да хапсе за размену људе, јер пуно је људи размењено, Срба који су ухапшени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам ко је ишао да хапси?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ишао је, била је као нека полиција, та формација, полицијска ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ти који су ту били организовани у Великој Ператовици, Срби?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па то је да у све у Ператовици се дешавало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кога су ишли да хапсе?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ишли су Хрвате да хапсе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Цивиле или војнике?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па цивиле ваљда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта су урадили са њима?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ја мислим да су касније држали су их у затвору, онда су их размењивали ваљда, јер пуно је људи размењено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић је шта њима радио?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Шта им је радио не знам, ја знам да је био чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао неке смене и тако?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па имали смо смене, он је пуно долазио код нас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био неки шеф затвора?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Шеф затвора био је, био је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Богдан Трбојевић, он је био шеф затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био чувар затвора?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био још неки Бора тамо у то доба?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ко је био то не могу рећи јер не знам, нисам ја ишао доле тако да не знам о то ме није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А уопште у Великој Ператовици, је ли био још неки Бора осим Боре Трбојевића?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па било је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па не знам, био је Боро Рекић, он је био, онда било је неких још Боро ја мислим да се зове Берак, Берак исто он је био. Сад ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је носио браду велику и шубару?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Боро?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Боро је браду имао, али шубару.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који Боро?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Рекић, Рекић, а за шубару не знам је ли је носио. Он је браду носио и прије него што је дошло до немира и после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли ти људи из затвора вођени негде да их испитује?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, а је ли била нека размена?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Било је размена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Једно две, три размене је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел су сви размењени?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ја знам да је дошло, код нас је ваљда пет или шест људи, не знам тачно колико је размењено људи који су дошли и ту је једна докторица размењена исто, та је била ухапшена, па су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате неке акције из које су доведени заробљеници?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па не знам, неке акције баш не знам, нисам ја, била је једна акција тога се сећам кад су ишли неки у Тополовицу да хапсе тамо, тога се сећам, а ово друго слабо знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао Бора Трбојевић да хапси у Тополовицу?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ја мислим да није, он је био са нама при кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баш тога дана је био са вама?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ја мислим да је баш тога дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што памтите баш тај дан?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па не могу да кажем баш тај дан, али кажем био је сваки дан са нама у кухињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је била та акција?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Е не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре или поподне?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ја мислим пре подне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми ко је још био тада у кухињи ко би могао да нам потврди да је Бора био ту?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па били су ови сви људи што сам ја наброио, сви смо ми били на припреми ујутру док се кува, до подне тако смо ми сви били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли ишао Бора можда касније да види шта је било у Тополовици?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био Мркшић Душан тога дана?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Мркшић Душан је био код кухиње стално са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тога дана?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Стално, не само тога дана него сваког дана, он је био главни да води бригу око тога и он се никуда није, чак он се прије је тешко и ходао тако да није никуда ишао од кухиње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А тога дана поподне?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Није никуда он ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић је ли ишао некуда поподне?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Е не знам за Бору где је био кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је људи доведено из те акције?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам ни то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули да је тамо бачена нека бомба на таван једне куће где су били људи?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Нисам тад у то време, нисам чуо од никога ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли после чули?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: То сам после чуо да се причало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је неко раздвајао неке жене, затварао, јесте чули то?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Не знам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте чули ко је бацио бомбу?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: То нисам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Није нико причао ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, до кад сте били ви ту у Великој Ператовици?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: До 31.10., 31.10. смо отишли из Велике Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим сте ви превозним средством отишли?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Ја сам са својим трактором отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У које време у току дана?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Поподне негде, после ручка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли пао мрак?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Није, није. Јер смо ми пошли, нас је мрак ухватио ми смо путовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте видели Бору тога дана, Трбојевића?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Тога дана га нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Јер ја сам отишао, није се ни могло видети, ја сам видео у колони онога испред мене и иза мене, то је била велика колона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да су остали неки заробљени људи ту у школи у затвору?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Нисам. Нисам чуо за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ни касније?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Нисам касније, ми смо отишли, разишли смо се сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли још нешто можда што би хтели да кажете или чега сте се сетили?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па нема нешто баш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема. Да ли чланови већа имају питања? Не. Тужилац?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја ћу само да нам разјасните, кад је био тај напад на Тополовицу јел се ви то сећате да сте тога дана видели Бору у кухињи или закључујете пошто је он често био у кухињи да је био и тада?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ја закључујем да је био, јер сваки дан је био, а ја не могу сад, то је пуно година прошло, да се сетим баш да је тога дана био не могу да кажем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Бранилац? Нема. Ви окривљени имате питања?

ОКР.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли сте ви дошли, одакле из Зрењаника?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Из Зрењанина да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су ваши трошкови?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па ја сам платио човека да ме довезе, 20 еура.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због чега, је ли није било могућности да дођете аутобусом.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Исто ми је ако дођем аутобусом морам платити такси јер не знам да дођем доведе, морам платити такси и онда ме то једнако изађе. Тако да сам нашао човека који зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико су то онда ваши трошкови?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па кажем 20 еура колико сам дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми имамо евиденцију да ваша аутобуска карта кошта 1.000,00 динара од Зрењанина.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви тражите још за такси доведе?

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па сигурно, али ја бих морао платити то ми је исто. Ја морам.

Сведок трошкове тражи, па му суд досуђује 1.800,00 динара на име трошкова за аутобуску карту од Зрењанина до Београда и натраг, као и за превоз такси возилом до зграде суда и до аутобуске станице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

СВЕДОК СТЕВО СТОПОЊА: Па да ја не знам, јер не могу, ја не знам да нађем. Платим такси, таксиста ће ми узети ко зна колико, а овако човек који зна да ме вози, он је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам можете да идете. Позовите Матијевић Спасу.

СВЕДОК МАТИЈЕВИЋ СПАСО

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Добар дан.

Матијевић Спасо, са подацима као 21.06.2007. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су то ваши лични подаци?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као овде код истражног судије?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Познајете Бору Трбојевића, нисте у завади некој са њим?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Познајем, нисам у завади.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут, заклет:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвани сте овде као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, ништа од онога што вам је познато не смете да прећутите, лажно сведочење је кривично дело, можете да ускратите одговор на питања која би вас или вама блиска лица изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу, обзиром да код истражног судије нисте положили заклетву молим вас да прочитате текст ту заклетве који је ту испред вас?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питан.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Остарило се.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од тога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала, реците ми шта сте радили у августу, септембру и октобру месецу `91. године, где сте били?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: У седмом и осмом месецу до 15.09. био сам ту у Србији у Панчеву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 15. септембра?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, девог, а 15. или 16. смо покупљени војна полиција нас је покупила испред како се то звало Министарство за избјеглице, где је био овај господин Брана Црнчевић, на Тргу горе је била канцеларија, како се то звало. Ту су нас, ту смо се скупљали око њега, око Црнчевића, ту код Бране Црнчевића и ту кад су нас они покупили и у Бубањ Поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И одвезли у Хрватску?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ту смо били у Бубањ Поток, на припремама, као су нас припремали, обучавали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ратним дејствима. Па негде 7 или 8 дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ту су нас наоружали и пребацили прво за Бања Луку и из Бања Луке смо требали хеликоптером бити пребачени за Гаково у војну ту базу, тако ми је барем речено ту у Бубањ Поток, али кад смо дошли тамо од тога ништа, нити је овај Карацић дао хеликоптер него су хтели нас да идемо у Двор на Уни и пребацили су нас са аутобусом у Двор на Уни и ту су нас оставили, аутобус је био из Србије и тај пуковник,

потпуковник шта ли је био, више не знам, он се вратио аутобусом назад за Србију, а нас су оставили ту у Двору на Уни. Међутим ми нисмо ту хтели да останемо јер смо сви били родом из, неки су били из Ператовице, неки из Дапчевице, већ из тих билогорских села, а ја сам био из Грубишног Поља тамо међу њима, било је још једно пар људи из Грубишног Поља, и ми смо инсистирали да нас пребаце за Ператовицу, ту су нам и родитељи остали и то нам је било родно место, шта мислим да ја браним Двор на Уни кад немам никакве везе са Двором на Уни, да браним своје огњиште кад већ морам. И онда су нас кад су видели да ми нећемо да останемо, пребацили до Окучана и онда из Окучана тим неким заобилазним путевима једно два, три дана не знам преко шума док нисмо стигли у Ператовицу, 22. или 23.09. и шта сам ту био нисам био до 31., 30. већ су се скупили ови све Усташе што је било у Хрватској и у Босни да нас нападну и напали су нас 29. и разбили што су потукли, што нису, ово што је остало ми смо 31. бјежали већ, повлачили се за Бања Луку. Јер војска није дошла упомоћ иако су обећавали, војска је дошла до Пакраца, од Пакраца нису више никуд, команда није дала да иду, тако да смо и остали на милост и немилост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте се то у јулу што кажете августу, односно седмом или осмом дошли овде, јесте ви то са породицом напустили?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, да, и деца и породица, све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули да се организовала тамо нека војска у августу месецу?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Где?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великој Ператовици?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па војска је тамо била, то су биле војне касарне, не у Ператовици него два, три километра у Гакову, војни полигон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ви практично сте били мобилисани, нисте отишли добровољно, фактично вас је ЈНА овде мобилисала, је ли тако?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па тако би требало да буде, али сад кад се обратим њима они немају појма око тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не признају је ли?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Не признају, нити признају војску, нити нас у било чему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се то по њима уопште десило или се није десило та мобилизација?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми шта сте радили у Великој Ператовици? Јесте били обичан војник или?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па био сам обичан војник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте имали неко задужење или нешто?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Пошто сам био старији да, био сам најприје помоћник у магацину оружар у магацину гдје је било оружје и муниција, онда сам после био млађи је један био момак, он је био шеф, ја сам био са њим, онда су они после отишли јер је требало да се иде на стражу ноћу и на прву

линију и тако пошто сам ја био старији, остао сам у том складишту и ја сам запримао муницију и издавао и пушке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био командант?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Командант је био Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви знате све те људе од раније или сте тад упознали?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Знам од раније, како не би знао, тад сам живео са њима 50 година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Бора Трбојевић тамо?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Бору ја знам, он је рођен у Ператовици и као мислим не знам га као младића, већ после је он дошао да ради у Грубишном Пољу и знам га кад се оженио и кад је дошао у Грубишно Поље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, је ли га се сећате тад кад сте дошли 22-23. септембра, да ли га се сећате да је био у Великој Ператовици?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Сећам га се ја, долазио је он код мене у магацин тамо он се вртио око кухиње, јер кухиња је ту била близу, магацин је био у цркви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кухиња?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Кухиња је била код Боре, мислим његовог оца покојног, била у њиховом дворишту, чини ми се да су тако рекли да је то била Борин отац да је то његово имање ту, не сећам се је ли ко живио или није живио, ја мислим да није нико живио, ту је била кухиња у том дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био затвор неки?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Затвор је био колико сам ја чуо од њих нити сам видио нити сам мислим нити ме занимало, био је негде у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био Бора можда чувар тамо?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Сад да ли је он био чувар, мислим или није био чувар, то вам ја не би знао рећи нити сам се ја интересирао нити сам ишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било заробљених људи тамо?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Било је заробљених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па не би знао да вам кажем, јер то се мењало из дана у дан те људе смо ми користили, мислим користили, чували као што не знам да ли вам је познато, то нам је био једини начин да дођемо до неких наших људи, јер они су хапсили малтене и бабе и дједове да дођемо до наших људи путем размене, па су онда ти њихови људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли то и у другим селима било затвора?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па вјеројатно је било, ја вам не би могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете код истражног судије да је свако село имало по једну притворску јединицу.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па имало је, вјероватно је имало јер је имало и полицију која је водила рачуна о цивилном становништву да се не дешавају крађе, мислим то имају људи ја мислим и онда сам рекао истражном

судији, можда сам нешто и заборавио. Има командант мјеста, има министар полиције.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био командант места?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Чакмак је био командант мјеста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А министар полиције?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Кљајић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Раде?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Божа Трбојевић?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Божо Трбојевић он је био ваљда главни тај за тај затвор и за те затворенике, то је био негдје старији човјек, неспособан иначе за линију, мислим био је инвалид на ногу од рођења тако да није он био способан за неке акције, а и старији је човјек био да иде на стражу ноћу и тако нешто, мислим то зна он је као био шеф тога затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли неко мучио те заробљенике, испитивао, тукао?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ја не то могао рећи, мислим да ја лажем и да измишљам, кад нисам ја тамо ни био, то је мали период мислим временски период тако да нисам ја то ни обишао ни упознао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тих заробљених?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па шта ја знам колико је било, да ли је било десетак или више или мање или кажем вам кад се то мењало, то је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је било људи у вашој јединици, колико ових мобилисаних са којима сте ви дошли?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Нас је дошло 30 и нешта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико сте затекли тамо тих војника?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па шта ја знам ја мислим да је било нешта активне војске ове негдје око 800, а ту у Ператовици гдје сам ја био, ту мислим да нас ту није било више од 300 до 500 и то се мењало ја мислим да један добар батаљон војске је ту био у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је била Борина породица, је ли он пребацио њих у Србију или не?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Борина породица колико се сећам он је имао супругу и малу дјецу, то је мала дјеца и они су били тамо у Ператовици, били су стално са њим док год није, док нису Усташе организовале офанзиву и док су напаале ту од Бјеловара кад је почела падати та села од Бјеловара идући овамо према Ператовици, онда смо ми што смо имали возила потоварили жене и дјецу и старије људе и пребацивали или за Босну или ко је хтио ићи овамо за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте ви отишли?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ми смо ишли свакако, кренули смо камионом, после је нестало горива и пјешке и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте возили оружје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Повезли смо али то је све остало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је паковао то оружје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ја сам паковао, ту, паковао мислим товарио у камион тај један што је било у цркви колико смо, колико је стало у тај камион што смо натоварили. Стево Босанац је био возач тога камиона, ја сам био, било је ту људи још који су помагали, између осталих био је ја мислим да је био и Боро, он нам је помагао и са тим камионом је он и кренуо са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он са вама дошао и изашао из Велике Ператовице, камионом?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био непрекидно са вама?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Нисам ја водио конторлу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је људи било ту на камиону?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ту док се товарило?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви, Стева Босана, Бора Трбојевић?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па било је нас око 30 јер то су тешки сандуци са муницијом, знате то онај један сандук неки има можда од 30 килограма, па до 150 ту, са гранатама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико дуго сте паковали то, сат, два, три, пет?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па кад је пао Мали Грђевац ми смо почели, пала је негде после подне око 3 сата или 2 сата више то се и не сећам, пала је команда, знам да је било време ручка и кад је пао Мали Грђевац, није се ни ручало, ови што су били са кухињом они су одмах повукли кухињу и храну и отишли су за Турчевић Поље, овамо према већ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад сте ви почели да пакујете оружје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ми смо ту одмах.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да. Од три сата негдје почели товарити и шта ја знам кад смо завршили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте то завршили?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па углавном негдје пред мрак, колико је било сати ни не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било сати отприлике кад прада мрак, 31. октобра?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па прије, то је било негдје можда око пола 7 – 7, у то време се већ смркава у 9 сати је мрак. У 8.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У 9 сати, 31. октобра?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: У 8, до 8 се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 8 се види 31. октобра?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, ма не 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До 9 увече се види 31. октобра?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево сад је ту близу смо 31. октобра, знате сад је прошли смо већ сад је 10. који је 11.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Прошли смо, то је 31.10.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ту до 7 сати се види.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И до кад сте ви паковали?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Углавном знате због чега мислим то знам, јер ниједан камион није био такорекућ сто посто исправан, нити можда свјетла нису била исправна, нити су се смела палити свјетла, ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Безбедности?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, безбедности. Тако да се извучемо по дану, јер Ператовица је остала у окружењу, ако вам је то познато, одмах нас је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мене интересује до колико сте сати паковали?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па шта ја, шта да вам кажем, можда 5 сати, пола 6 – 6, углавном за дана смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли све спаковали од оружја?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ма нисмо, ни говора, остало је пола наоружања вјеројатно, па остале су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у колико камиона сте спаковали оружје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ту смо ми само на један камион што сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све био на том камиону?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па у тај камион стане троје, троје по мислим по саобраћајним прописима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то троје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Али смо били ја знам Стево Босанац и његова супруга и његов син, то је био онда не знам колико десетак година, Боро и ја, да ли је још неко био јер они су седели на помоћном овом лежају, ја знам да смо ми седели на хауби крај возача, ма свакако смо седели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми ко је све паковао оружје осим вас и Боре?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ту је било, било је војске ове активне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли се сећате још неког?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Он је помагао, помагали су ови из кухиње, овај Душан Мркшић, он је ту, кухиња је близу била, близу нас можда 20 метара, они су нам помагали и овај Стево што је ту и он је помагали су нам товарити. Кажем било је доста људи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где кажете да је било то оружје, у цркви?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: У цркви, ми смо њега, било је оно свуда, али није смело бити дуже од 2 дана на једном месту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то које сте паковали тад у том тренутку где је било?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: То је тад је било задњи пут је пресељено у цркву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли близу школа?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли близу школа?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па школа је била удаљена од нас можда па шта ја знам можда до километар, 600, 800, можда па ту негде до километар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се десило са људима који су били у школи у затвору?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: То ја не би знао рећи шта се десило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па чуо сам ја разно разних прича после су причали да су побити, да су неки преживели и шта ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли се чуло ту неко пуцање, нека бомба док сте паковали?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Не. Не. За пуцање мислим гранате су падале око нас, то ко је пуцао више ви нисте знали, ми смо под, они су нас гранатирани 2 дана како су почели, заузели Мали Грђевац, а Мали Грђевац је зрачне линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам, каже тужилац и неки људи су убијени, нека тела су пронађена ту у школи, они су убијени ту, знате од тих заробљених људи, кад сте ви напустили неко је те људе убио, неко је те људе убио који су били у затвору.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па не знам, ја мислим то нити би ја могао вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево ја вам кажем.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Нити ја знам, нити би се хтио упуштати у то, јер ја оно што знам и што сам видио то вам и кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ја вас питам кога сте ви непрекидно видели да је био са вама док сте паковали оружје, је ли био неко непрекидно са вама за кога можете да тврдите да је био све време са вама?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Непрекидно је био Стево Босанац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте паковали оружје?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Да, сједио у приправности у камиону и водио је рачуна да камион, јер никад није се знало да ли су они удаљени на 5 километара или на 10 километара јер смо ми под.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић је ли седео непрекидно ту док сте паковали оружје? Јесте њега непрекидно ту видели?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ни то не би могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тужилац да је он ове људе лишио живота, односно убио ту у школи?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Ја не знам зашто би он, ја га знам, кажем мало га знам, знам га као доброг младића, као доброг омладинца, као мирног, као доброг радника, дошао је као омладинац у Грубишно Поље, да ли је био ожењен већ или није био ожењен или се ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли остао још неко иза вас кад сте отишли?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па остало је, остао је тај ваљда Божо што је био шеф затвора, а ови из команде они су ја мислим први нагулили Чакмак, и они су остали и остали су ово јадно немоћно цивилно становништво, дједови и бабе којима је било жао напустити своје имање, они су остали. Неки су живи још и дан данас, тамо баш негдје прије кад сам био тамо видио сам једну баку од тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, кажите ми јел био у то време још неки Бора који је тамо чувао затвор и био ту, осим Боре Трбојевића?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Мислим да је било још, да су били, и ја исто тога Бору знам али мање, њега знам из виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се презива?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Боро, ја мислим да се зове Бора а како се презива не бих вам знао рећи, јер он је, није радио у Грубишном Пољу, ја мислим да се бавио земљорадњом и био је у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било могуће да се замене Бора Трбојевић и тај ваш други Бора, по лику или тако по нечему?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Шта се?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел могуће да дође до забуне по лику или по нечему између овог Боре Трбојевића и тог другог Боре кога ви познајете?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па могло би, шта ја знам, може доћи до замјене али не знам, мислим не знам зашто би они побили те људе, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још нешто што бисте хтели да нам кажете?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па не знам шта вас, мислим, ја што знам, а шта вас занима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања. Тужилац нема, ви имате, изволите.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми молим вас кад сте кренули камионом, значи још једном суду појасните, да ли је кренуо Боро Трбојевић и докле је он путовао с вама и ко је возио камион?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Стево Босанац је возио, он је био и задужен за тај камион, а Боро је кренуо с нама и био је у камиону до Турчевић Поља, ја мислим ту смо у Турчевић Пољу ноћили, стигли смо по мраку и ту смо се задржали, био нам је погинуо један борац од гранате, један младић, и њега смо сахранили и још ту су они од Вировитице побили наши једно седам, и њи смо сахранили и онда смо од Турчевић Поља кренули и ја више нисам био у том камиону, ал је Боро ишо с камионом, ја сам прешо послуже у једно цивилно возило од Турчевић Поља, а с њима сам се онда нашао у Бања Луци а и они су дошли без камиона, камион остао ваљда у квару у некој шуми, главном су они дошли без камиона, ил без горива ил тако нешто.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колко је могло бити сати кад сте дошли у Турчевић Поље?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Мислим сати то, пуно, био је мрак углавном, сад колко је било сати, колко смо ми тим шумским путевима тих 20 километара, вјеројатно смо ишли једно три, четири сата, можда и пет сати, јер то мало мало па западне камион, знате какви је шумски пут између дрвећа, или запне за дрво па док се извуче, да смо се једва извукли, нисмо ми ишли нигде путевима овим макадамским, него шумским путем, пртеним путем, блато, узак пут и тако да не знам, ја мислим да кажем тачно било је десет сати, ондак, не знам ни да ли сам имао сат уопће да сам гледао на сат, јел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, окривљени јел имате ви питања?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Има ли још нешто што бисте хтели да кажете?

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате трошкове за данашњи долазак идете из Сремчице.

СВЕДОК СПАСО МАТИЈЕВИЋ: Па ја идем из Сремчице, немам никаквих трошкова, имам бесплатни превоз јер сам рањен ја '94., имам бесплатну карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Можете да идете, довиђења.

За данас смо значи са сведоцима завршили, следећи пут односно за 09.децембар то је термин који имамо позвали смо сведоке који долазе из Босне, Босанац Милицу, Босанац Стеву и Пеулић Слободана иза тога остају сведоци које је предложила одбрана као и сведоци из оптужнице Чакмак Раде и Рекић Бора, које не верујем да ћемо стићи тада и за сведоке да вас обавестим из Хрватске, немамо још увек никакав извештај да ли они хоће или неће да дођу овде, или хоће да дају исказ на неки други начин, и ту још увек ништа није стигло. Ако има неких других предлога ја вас молим да то писменим путем доставите, значи идемо овим неким темпом, саслушаћемо и оне сведоке које сте предложили, али за сада темпо који имамо и термини које имамо.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес настави:

-09.12.2008.године у 09.30 часова у судници број 2.

За када ће се позвати сведоци Босанац Милица, Босанац Стево и Пеулић Слободан, имамо времена до тада да их позовемо.

Да ли неко још има нешто да каже? Изволите.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па имала сам ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Оптужени је још прошли пут најављивао, још кад сте и прихватили да допуни своју одбрану, и задњи пут је речено да ћете му то омогућити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да може данас.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: И прије саслушања сведока, но нисам вас хтела прекидати обзиром да сте већ били позвали сведока који је лошег здравственог стања, па бих ја молила да се то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да оптужени нешто жели да дода?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да, да дода у своју одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се претрес настави обзиром да оптужени жели да дода још нешто у своју одбрану.

Изволите?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Заклињем се да ћу о свему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, немојте ништа да читате.

Окривљени Бора Трбојевић жели да да поново своју одбрану.

Знате ви сте окривљени ви морате, значи испричали сте када сте дали своју одбрану, ви се не заклињете, ви нисте сведок, то је заклетва за сведока. Шта сте хтели да нам кажете?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па имам да кажем да би нешто рекао о томе што се догодило у Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се догодило?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: И што се догодило у Тополовици. Што су мене окривили за то, ја то нисам учинио. То су починили други, и хтео би да кажем ко је то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, мислите на догађај од 20.08., и на овај догађај када сте излазили, кад сте напуштали Велику Ператовицу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, кад сам напустио Велику Ператовицу то сам ја чуо ко је то направио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А за ово у Тополовици?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Исто сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте, јесте ли то непосредно видели?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете нам и од кога сте чули?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Можем рећи, ово у Тополовици сам чуо од Пеулић Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А ово у Ператовици што се догодило то сам чуо од моје полусестре по оцу јер је Боро Рекић њој рекао у њезиној кући пред њезином дјецом, да је он то учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То су ове предложене сведокиње Сава и њене ћерке, јел тако?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ко је то у Тополовици урадио?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: У Тополовици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Раде Чакмака син Миливоје и Жарко Вуковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хоћете да ми кажете сада шта мислите кад кажете то у Тополовици 20.августа, нашта мислите, на раздвајање жена, на бацање бомбе, на који део, на довођење заробљеника. Ко је бацао бомбе?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: На бацање бомбе. Вуковић Жарко и Миливоје Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко је дошао тамо и раздвајао мушкарце од жена, затворио жене и тако даље?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је све био у тој акцији осим њих двојице?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам ко је био у акцији пошто ја нисам био у акцији у хапшењу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је онда овај Селеша рекао да сте то ви?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То ја не знам, то је неко реко, то су Хрвати рекли по имену Боро, а пошто нисам ја то направио нису они имали презиме и они су ставили пошто је ово Божо Трбојевић а ја сам био комшија Боже Трбојевића и они су одмах ставили моје презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је било кажите ми шта је то Бора Рекић причао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бора Рекић је причао то мојој полусестри да је он то учинио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад је он то причао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Кад смо већ отишли у избјеглиштво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је рекао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Рекао је да је то учинио и Божо Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и он. Њих двојица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, њих двојица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да су побили ове цивиле у школи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како су их побили?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: То не знам како су их побили, видео сам по сликама да су бацали бомбе да је аутоматским наоружањем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он то рекао вашој сестри?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па он је рекао њој, био је код ње и рекао њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се они иначе друже, посећују, виђају?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Моја сестра је иначе, она је исто родом из Ператовице па смо се ми сви познавали, и онда је он кад је дошо код ње у посети онда је то испричао њој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не, мислим зашто баш њој, зашто на пример није испричао вама, тад се није водио поступак против вас?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па и мени је он рекао, рекао је он многим људима али ти људи неће да посведоче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се то отприлике догодило?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам кад се догодило уопште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад је рекао он то сестри?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам отишо раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, сестри кад је рекао, пре овог поступка, пре него што сте дошли код истражног судије?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је то рекао већ кад смо избегли у Београд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја питам да ли је то било пре него што сте дакле дошли овде код истражног судије, пре овог поступка овде?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како мислите?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што је почело овде да се вама суди, он је то рекао вашој сестри?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не, то је он рекао касније, а Пеулић Слободан је рекао мени да он знаде за Вуковића и Чакмака да су они бацили бомбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ја питам када су вам рекли, на пример 2000.године, 2002.?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мени је Пеулић рекао после првог саслушања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашег овде у суду?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а овај Рекић кад је рекао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он као свједок кад је изашао из суднице и кад је изашао доле онда ми је рекао, каже ја знам ко је направио али ја имам, ја га питам ко је онда је он рекао за њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чули сте да смо га позвали за следећи, за 09.децембар, да ће доћи овде, шта мислите хоће ли да нам каже?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја мислим да хоће да каже. Мени је рекао, ја мислим да ће и суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто мислите да није рекао код истражног судије?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Зашто није?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто није рекао истражном судији?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам зашто није рекао истражном судији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд он то зна?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па он је био у тој акцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је био у тој акцији?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, директно у тој, баш на том месту где су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он сад живи у Босни?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где живе ова двојица?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Која?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај син од Радета Чакмака Миловоје?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А они су ту, крај Београда, код Београда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су ту у Београду?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има ли онда разлога да се он плаши тамо у Босни од њих двојице или тако нешто?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја не знам, ја само кажем шта сам ја чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а када се овај човек, овај Бора хвалио код те ваше сестре, полусестре, када је он то рекао да је он убио те људе, када је он то рекао, пре него што је почео овај поступак или сада пошто је почео поступак?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је то рекао има већ одавно и зато је мени та моја полусестра рекла па каже ја знам ко је направио каже Боро се хвалио да је он то направио и Божо Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви знате да је он био овде као сведок саслушан код истражног судије?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он то није рекао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Није рекао, побија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви нисте рекли одмах код истражног судије када сте давали први пут своју одбрану, мени је рекла моја полусестра?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Али ја то нисам, она мени је рекла сада, она је мени то рекла сада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је то вама сад рекла?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: После моје изјаве. Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Она је то вама сад рекла кад је почео поступак да се води против вас?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел ви знате да неки тамо људи који су били у том затвору, односно један човек који је био ту, који је преживео, каже да је чуо ваш глас?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Мој глас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да. Јел могао он вас да замени са тим Бором Рекићем?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па зато ја кажем, то је хрватска власт ставила моје презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али зашто је хрватска власт баш вас одабрала за овако нешто?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Знате због чега, зато што је тај Божо Трбојевић мој други комшија и пошто је онај Божо Трбојевић а ја сам Боро и онда су ставили Бору Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али тамо је било и неких других Бора, било је неких људи који су били на вишим положајима него што сте ви, који су можда били значајнији у то време, па ме интересује, зашто мислите да су баш вас

узели, знате зашто баш неки сведок учествује у читавом том процесу и измишљеним доказима, један обичан човек коме је настрадао син, зашто би он тако нешто рекао ја сам видео тамо, чуо Бору Трбојевића, зашто баш вас, знате?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тај Селеши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Што је рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, тај.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је пошто је његов син убијен у подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ја вас питам зашто тај човек чији је син настрадао, који је имао такву трагедију, који је рањен, бира баш вас, од целог оног тамо, целе те групе људи, од неких који су много значајнији?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па не знам што је баш изабрао мене, како је могао чути глас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не Бору Рекића који је био у то време мало онако упадљивији са том брадом и тако, зашто не њега него баш вас?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ја не знам како је он то могао и да види, ако је он био на тавану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он каже да је чуо и познао глас и вас и Мркшића и тако, зашто вас двојицу?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не верујем у то, не верујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто један човек који је тамо био у школи, остао, нећемо моћи да га непосредно саслушамо.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како сам ја могао да поубијам те људе кад сам ја отишао за дана а ти су људи колико сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Рекић кад је отишао?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бора Рекић остао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остао тад?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад је он напустио?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам, он је изјавио да је била ноћ кад је напустио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, на који начин ви мислите да треба да проверимо ову одбрану, односно да ли мислите да се може веровати тим сведоцима из Хрватске које смо ми звали?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ја мислим да се не може веровати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли може да се верује овом Пеулић Слободану који вама каже једно истражном судији друго?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Он је мени то рекао после првог саслушања, каже Боро ја знам ко је направио, то је направио Бора Рекић. За ово у Тополовици а за ово је, за Бору Рекића он је то рекао мојој полусестри.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и какву имате идеју да проверимо све то што нам кажете и да саслушамо Слободана, вашу сестру и њене ћерке, то сам рекла да ћемо урадити.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком од следећих термина, и шта још?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ја бих хтео суочење са мојом сестром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са ким? Ви да се суочите са својом сестром или Рекић Бора да се суочи са вашом сестром?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекић Бора, то ћемо већ да урадимо, значи онога дана када буде Рекић Бора позван биће позвана и ваша полусестра и њене ћерке.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, још шта можемо да урадимо, јел имате још неки предлог. Не?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Немам ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са овим Пеулић Слободаном да ли ћете ви моћи да се суочите и да му кажете?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Хоћу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да га питате зашто он једно прича вама а друго истражном судији, видећемо шта ће овде да каже?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па он ће доћи сада на суђење 09.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 09.децембра он треба да дође.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, па онда суочење направит ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел присуствовао још неко том вашем разговору испред зграде суда после?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је још неко присуствовао и чуо то што је он вама рекао овај Слободан?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Слободан?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па чула је и моја жена и сестра и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту испред зграде суда?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па сестра ми је ту била кад ми је реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има питања? Не, тужиоче, ви изволите?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам ја још питање. Реците ми молим вас ко је испитивао цивиле у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ко је испитивао?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ко је имао овлаштење за то, друго питање?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: За то овлаштење је имао Раде Чакмак, Миленко Стојић онда ту је био Бранко Косановић, он је тад полиција био, онда Радован Косановић, онда ту је био и Вуковић. Главно то оно највише знам ко је био за испитивање Миленко Стојић.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ко је малтретирао цивиле а да ви то знате и ако знате да ли сте то видели или сте чули, а ако сте чули ко вам је рекао. Значи ко је малтретирао, мучио, злостављао другим речима те цивиле у затвору?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Па ти људи што су у специјалном воду били.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Који су то људи?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Бранко Косановић, Радован Косановић, онда Бркић Радован, онда Чакмак Раде, као командант он је долазио за испитивање, Миленко Стојић обавезно је долазио, онда Лазо Саватовић, ко је још.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Судија да поједноставим. Ко је тукао цивиле, крако и јасно, не ко их је испитивао, ко их је тукао и мучио, ако знате реците, ако не знате не знам?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам њих само изводио и једног сам био кад је Чакмак био, Радован Бркић је тукао исто, Радован Косановић је исто тукао има људи који су помрли те нећу да спомињем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, то је то.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Немам више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ви још нешто да кажете?

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Дакле завршићемо, вратите се, хвала вам, седите. Завршићемо за данас претрес.

Наставићемо 09.12., испитивањем ових сведока које сам вам рекла, биће ту Пеулић Слободан, с ким ћете моћи да се суочите онога дана кад ту буде ваша полусестра и њене ћерке биће позван и Рекић Бора, значи то је једна разумна концепција суђења коју ћемо се трудити да одржимо, до тада можете да предложете у међувремену још нешто друго уколико сматрате да треба.

Хвала вам за данас смо завршили.

Записничар

Председник већа-судија